

Sygn. akt I C 507/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Grzelak

Protokolant: Aleksandra Czaplicka

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2016 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P.

przeciwko (...) w C.

o zapłatę 28952,22 zł

I umarza postępowanie co do kwoty 4983,43 zł (cztery tysiące dziewięćset osiemdziesiąt trzy złote czterdzieści trzy grosze);

II zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. kwotę 23968,80 zł (dwadzieścia trzy tysiące dziewięćset sześćdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych w wysokości sumy 200 % podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalonej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim, i 2 % od dnia 15 lutego 2016 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych w wysokości sumy 200 % podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalonej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim, i 2 % od kwoty 4983,43 zł (cztery tysiące dziewięćset osiemdziesiąt trzy złote czterdzieści trzy grosze) za okres od dnia 15 lutego 2016 r. do dnia 26 kwietnia 2016 r.;

III zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. kwotę 6265,00 zł (sześć tysięcy dwieście sześćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 4817,00 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 507/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. pozwem z dnia 15 lutego 2016 r. (data stempla operatora pocztowego) wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 28952,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tj. w wysokości równej sumie 200% podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalonej zgodnie z

przepisami o Narodowym Banku Polskim, i 2%, z tym że stawka ta nie może być niższa niż 8%. Ponadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pismem procesowym z dnia 6 maja 2016 r. (data stempla operatora pocztowego) powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 4983,43 zł, którą pozwany (...) w C. zapłacił dnia 26 kwietnia 2016 r. W związku z cofnięciem pozwu co do kwoty 4983,43 zł powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. zmodyfikował roszczenie wnosząc o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 23968,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tj. w wysokości równej sumie 200% podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalonej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim, i 2%, z tym że stawka ta nie może być niższa niż 8% oraz w/w odsetek od kwoty 4983,43 zł za okres od 15 lutego 2016 r. do dnia 26 kwietnia 2016 r.

Pozwany (...) w C. złożył odpowiedź na pozew. Wniósł o oddalenie powództwa, w szczególności co do kwoty 7579,34 zł, a w razie uwzględnienia pozostałej części roszczenia rozłożenie należności na cztery równe miesięczne raty, a nadto postulował zawarcie ugody oraz wniósł o nieobciążanie kosztami procesu. Pozwany wskazał, że w dniu 30 grudnia 2015 r., a zatem przed wytoczeniem powództwa, uiszczył należność w kwocie 2595,92 zł. Natomiast w dniu 26 kwietnia 2016 r. zapłacił należność w kwocie 4983,43 zł.

W odpowiedzi na odpowiedź na pozew powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, jednocześnie nie wyraził zgody na zawarcie ugody oraz opanował przeciwko rozłożeniu dochodzonej należności na raty. Wskazał ponadto, że należność uiszczona w dniu 30 grudnia 2015 r. nie jest objęta niniejszym pozwem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. oraz (...) w C. (...)łączyła zawarta w dniu 22 maja 2014 r. umowa dostawy testów identyfikacyjnych, szczepów wzorcowych, krążków antybiotykowych, podłoży mikrobiologicznych, podłoży transportowych do posiewu moczu zgodnie z „zestawieniem asortymentowo – wartościowym” stanowiącym załącznik do umowy. Umowa obowiązywała w okresie roku od daty jej zawarcia. Szpital zobowiązany był zapłacić cenę za dostarczony towar w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury. Aneksem z dnia 18 maja 2015 r. umowę przedłużono do 17 sierpnia 2015 r. W dniu 17 sierpnia 2015 r. zawarto kolejną umowę na dostawę testów identyfikacyjnych, szczepów wzorcowych, krążków antybiotykowych oraz podłoży mikrobiologicznych (umowy wraz aneksem i załącznikami k. 23 - 42).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. dostarczał towary zgodnie z zapisami umowy i wystawił z tego tytułu faktury VAT na łączną kwotę 27990,54 zł (faktury VAT k. 44 - 107).

Pismem z dnia 21 stycznia 2016 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. zawiadomił Szpital, że nadpłatę w wysokości 43,75 zł uiszczoną z tytułu należności wynikającej z ugody zaliczono na poczet faktury nr (...) (pismo k. 43, ugoda k. 146 – 149, dowód wpłaty k. 135).

(...) w C. nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości towaru oraz formy i sposobu zapłaty. Wezwany pismem z dnia 27 stycznia 2016 r. do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczenia, dotychczas nie zapłacił należności (wezwanie do zapłaty k. 108 - 111).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. skapitalizował odsetki od należności głównej w kwocie 27990,54 zł według stanu na dzień 14 lutego 2016 r. na kwotę 961,68 zł (wyliczenia salda należności k. 5 – 6).

(...) w C. nie uregulował w/w należności (bezsporne).

W dniu 26 kwietnia 2016 r. (...) w C. uregulował należność główną w kwocie 4983,43 zł (bezsporne).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny. Roszczenie zostało oparte na dokumentach w postaci faktur VAT, które nie były kwestionowane. Pozwany nie kwestionował tego, iż powód w ramach umowy dostarczył mu towar, jak też tego, że za niego nie zapłacił.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. zasługiwało na uwzględnienie co do zasady.

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że strony łączyła umowa dostawy. Stosownie do art. 605 kc, przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo periodycznie, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

W niniejszej sprawie po stronie powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. ciążył obowiązek wytworzenia i dostarczenia rzeczy, natomiast pozwany (...) w C. był zobowiązany do odebrania rzeczy i do zapłacenia ceny. Dostawca spełnił zobowiązanie i dostarczył zamówione towary, zaś następnie wystawił faktury VAT za dostawy w okresie kwiecień – grudzień 2015 r. na łączną kwotę 27990,54 zł, przy uwzględnieniu nadpłaty w kwocie 43,75 zł, zaś odbiorca odebrał rzeczy, ale nie zapłacił ceny. W związku z powyższym roszczenie zasługuje na uwzględnienie.

Podkreślić należy, że pozwany nie kwestionował wysokości należności za wydany mu towar oraz terminu wymagalności należności, Do chwili wytoczenia powództwa pozwany szpital nie zapłacił dochodzonej pozewem należności; na poczet należności dochodzonej pozewem wpłacił jedynie po wytoczeniu powództwa należność w kwocie 4983,43 zł, zaliczoną przez powoda na poczet należności głównej.

W tym zakresie tj. co do kwoty 4983,43 zł, powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia, co skutkowało umorzeniem postępowania w tym zakresie (art. 203 § 1 i 4 kpc w zw. z art. 355 kpc - pkt I wyroku).

Wskazać należy, że pozwany (...) w C. nie wykazał, co czego jest zobowiązany z mocy art. 6 kc, że wpłata z dnia 30 grudnia 2015 r. obejmowała należności w kwocie 2595,92 zł dochodzone przez powoda w sprawie niniejszej ponad kwotę 43,75 zł. Z adnotacji na przelewie wynika, że kwota 8378,27 zł jest uiszczona z tytułu 6 raty ugody. Jak wynika z treści ugody i załącznika do ugody zawierającego zestawienie faktur, których ugoda dotyczy, wysokość szóstej raty wynosiła 8472,04 zł, a ponadto ugoda nie obejmowała faktur, z których powód wywodzi swoje roszczenie w niniejszym procesie. Adnotacja sporządzona pismem ręcznym na przelewie dotycząca rozliczenia należności przez Szpital, nie może stanowić w tym zakresie podstawy ustaleń Sądu, przy uwzględnieniu treści ugody oraz stanowiska powoda w tym przedmiocie.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych obowiązującej w dacie zawierania transakcji handlowych objętych żądaniem pozwu – umowa z dnia 1 sierpnia 2014 r. dostawy leków do apteki szpitalnej (art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw). Zgodnie z art. 4 cytowanej ustawy transakcją handlową w rozumieniu ustawy jest umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Zakresem ustawy objęte są zatem umowy zawierane w związku z wykonywaną przez strony tych umów działalnością, w których obowiązek zapłaty stanowi ekwiwalent świadczenia niepieniężnego w rozumieniu przepisu art. 487 § 2 kc, którym to świadczeniem niepieniężnym jest dostarczenie towaru lub świadczenie usług. Dodatkowo ustawodawca w przepisie art. 2 ustawy sformułował katalog podmiotów, które powinny być stronami transakcji handlowych, aby do tych transakcji mogły znaleźć zastosowanie postanowienia umowy.

Zgodnie z art. 2 pkt 1-3 powołanej ustawy, stosują się ją do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są:

- 1) przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 2) podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 3) podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych.

Niewątpliwie strona powodowa, jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, do którego stosuje się ustawę o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Zdaniem Sądu powołaną ustawę stosuje się również do strony pozwanej (art. 3 pkt 3 cytowanej ustawy). Strona pozwana mimo, że zgodnie z ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej nie jest przedsiębiorcą, to zaliczana jest do jednostek sektora finansów publicznych i podlega obowiązkowi stosowania ustawy – Prawo zamówień publicznych. Przepis art. 3 Prawa zamówień publicznych wymienia podmioty udzielające zamówień publicznych, a wśród nich – w ust. 1 pkt 1 – jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych. Podmiotami zaliczonymi do jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych są w obecnie obowiązującym stanie prawnym podmioty wymienione w art. 99 ustawy o finansach publicznych, tym także samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej.

Mając zatem na uwadze, że strony w niniejsze sprawie są podmiotami, które mogą być wyłącznymi stronami transakcji handlowych, w związku z prowadzoną przez siebie działalnością, i zawarły umowę, której przedmiotem było odpłatne dostarczenie towaru należało uznać, że w niniejszej sprawie znajdowały zastosowanie przepisy powołanej ustawy.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (§ 2). Natomiast stosowanie do art. 359 § 3 kc, Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wysokość odsetek ustawowych, kierując się koniecznością zapewnienia dyscypliny płatniczej i sprawnego przeprowadzania rozliczeń pieniężnych, biorąc pod uwagę wysokość rynkowych stóp procentowych oraz stóp procentowych Narodowego Banku Polskiego. Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych poczynając od dnia 15 grudnia 2008 r. wysokość odsetek ustawowych wynosi 13% w stosunku rocznym, natomiast zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych poczynając od dnia 23 grudnia 2014 r. wysokość odsetek ustawowych wynosi 8% w stosunku rocznym.

Strony umowy powyższe uregulowały analogicznie w § 6 ust. 8 umowy, zgodnie z którym w przypadku niedotrzymania terminu płatności, wykonawca (powód) może naliczyć odsetki w wysokości ustawowej.

Zgodnie natomiast z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (w transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki w wysokości odsetek za zwłokę określanej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie,
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie albo wezwaniu, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3.

Powołany wyżej przepis Ordynacji podatkowej – wskazuje, że stawka odsetek za zwłokę jest równa sumie 200% podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalonej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku

Polskim, i 2%, z tym że stawka ta nie może być niższa niż 8%. Zgodnie z Obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 9 lipca 2013 r. w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych ogłoszono, że poczynając od dnia 4 lipca 2013 r. stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi 10,00% kwoty zaległości w stosunku rocznym, natomiast z zgodnie z Obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 10 października 2014 r. w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych ogłoszono, że poczynając od dnia 9 października 2014 r. stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi 8,00% kwoty zaległości w stosunku rocznym

W dniu 1 stycznia 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, która do ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych wprowadziła m.in. zmiany: dodała art. 4a, który stanowi – „do transakcji handlowych nie stosuje się przepisu art. 481 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny” oraz art. 8 ust. 1 otrzymał następujące brzmienie – „W transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie,
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie."

Natomiast w art. 55 ust. 2 - w przypadku transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, zawieranych w wyniku przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe i art. 56 - do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Biorąc pod uwagę powyższe, do opóźnień w zapłacie dotyczących wierzytelności wynikających z transakcji handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, które to opóźnienia powstały po dniu 1 stycznia 2016 r., stosujemy odsetki za zwłokę w wysokości określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tj. obecnie – jak wykazano powyżej - 8 %), gdyż w/w przepisy o transakcjach handlowych stanowią *lex specialis* wobec przepisów kodeksu cywilnego, a zatem wyłączają możliwość naliczania odsetek wynikającej z art. 481 § 2 kc w wysokości 7 % (wysokość obecnie obowiązujących odsetek ustawowych za opóźnienie – Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 2016 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r., jeśli źródłem wierzytelności jest transakcja handlowa w rozumieniu w/w przepisów. Jednak w przypadku opóźnień w płatnościach, które powstały do dnia 31 grudnia 2015 r. istnieje możliwość wyboru reżimu prawnego wysokości odsetek za opóźnienie, tj. odsetek wynikających z art. 481 kc (w brzmieniu obowiązującym do 1 stycznia 2016 r.), bądź też art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (również w brzmieniu obowiązującym do 1 stycznia 2016 r.)

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminie wskazanym w umowie, powielonym w treści faktur VAT. Skoro pozwany nie uiszczył należności w tych terminach, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe - zgodnie z treścią wyżej cytowanych przepisów.

Stosownie do art. 482 § 1 kc, od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

W niniejszej sprawie zgodnie z uprawnieniami wynikającymi z treści powyższych artykułów, powód skapitalizował odsetki ustawowe w łącznej kwocie 961,68 zł wyliczone od dnia wymagalności faktur do dnia 14 lutego 2016 r. i wnosił o ich zasądzenie łącznie z należnością główną, tj. pierwotnie kwotą 27990,54 zł, a następnie kwotą 23968,80 zł od chwili wtoczenia powództwa, tj. od dnia 15 lutego 2016 r. do dnia zapłaty.

Wobec powyższego Sąd zasądził dochodzoną pozewem należność zgodnie z żądaniem, tj. zasądził od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P.

- kwotę 23968,80 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych w wysokości sumy 200 % podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalonej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim, i 2 % od dnia 15 lutego 2016 r. do dnia zapłaty oraz

- odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych w wysokości sumy 200 % podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalonej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim, i 2 % od kwoty 4983,43 zł (cztery tysiące dziewięćset osiemdziesiąt trzy złote czterdzieści trzy grosze) za okres od dnia 15 lutego 2016 r. do dnia 26 kwietnia 2016 r., o czym orzekł w punktach II i III wyroku.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty. Stosownie do art. 320 kpc, w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W niniejszej sprawie pozwany ograniczył się jedynie do złożenia wniosku o rozłożenie świadczenia na raty w sprzeczności od nakazu zapłaty, uzasadniając go ogólnikowo bardzo trudną sytuacją finansową, na dowód czego przedłożył odpis bilansu za 2015 i część 2016 roku (stan na 29 lutego 2016 r.), sprawozdanie z ilości udzielonych porad i osób hospitalizowanych w 2015 r., rachunek zysków i strat za rok obrotowy 1 stycznia – 29 lutego 2016 r. oraz zawiadomienie o wszczęciu wobec niego postępowania egzekucyjnego. Pozwany wniósł o rozłożenie zadłużenia na raty, ale biorąc pod uwagę to, iż należność nie jest stosunkowo wysoka, zaś pozwany do czasu wytoczenia powództwa nie podjął żadnych rokowań z powodem w tym zakresie, to trudno uwierzyć w dobrą wolę pozwanego, iż uścił zobowiązanie po rozłożeniu na raty. W ocenie Sądu pozwany nie wykazał, iż sytuacja pozwanego jest tak szczególna, aby uzasadniała rozłożenie świadczenia na raty. Wskazać należy, że według stanowiska doktryny odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku, lecz powinna być umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504).

Orzekając o kosztach procesu, Sąd oparł się o zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania określoną w art. 100 zd. 2 kpc, uznając za zasadne obciążenie pozwanego zwrotem kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w całości, o czym orzekł w pkt IV wyroku. Sąd miał na uwadze, iż wprawdzie pozew został cofnięty, jednakże tylko w nieznaczącej części, a nadto było to wynikiem zaspokojenia części roszczenia już po wytoczeniu powództwa. Podkreślić należy, że w postanowieniu z dnia 20 sierpnia 1979 r. w sprawie I CZ 92/79 Sąd Najwyższy wskazał, że pozwany, który płaci dochodzoną należność po wniesieniu pozwu, chociaż przed otrzymaniem jego odpisu, z punktu widzenia przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o kosztach procesu uważany jest za przegrującego sprawę i w konsekwencji zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione koszty (art. 98 § 1 kpc). Na koszty złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1448,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, w łącznej kwocie 4817,00 zł. Koszty zastępstwa procesowego zostały ustalone stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o nieobciążenie go kosztami procesu, w którym powołał się on na treść art. 102 kpc. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrującej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumiennie i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanego doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów. Pozwany prowadził proces w sposób nielojalny. Usiłował go przewlekać poprzez zaproponowanie zawarcia ugody. Następnie nie podjął w kierunku jej zawarcia żadnych czynności. Pozwany, z uwagi na swoje postępowanie, nie zasługuje więc na potraktowanie go w uprzywilejowany sposób, a w rezultacie na zwolnienie go z obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.